

A Pécsi Ítéltábla a Jegesy ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Jegesy András ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Kaposvári 7. számú Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Szijártó Attila ügyvéd) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, a Kaposvári 3. számú Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Hernesz Csaba ügyvéd) által képviselt **II.rendű alperes neve** (II rendű alperes címe) II. rendű, a Bodnár Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Bodnár Imre ügyvéd) által képviselt **III.rendű alperes neve** (III. rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen - jóhírnév megsértésének megállapítása iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2011. szeptember 19. napján kelt 23.P.20.502/2011/17. számú ítélete ellen a III. rendű alperes részéről 19. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és a III. rendű alperes marasztalásának összegét 100.000 (egyszázezer) forintra, valamint ennek az elsőfokú ítéletben írt kamataira leszállítja. A III. rendű alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 20.000. (húszezer) forint + ÁFA összegre szállítja le. Az elsőfokú ítéletet egyebekben helybenhagyva a keresetet ezt meghaladóan tekinti elutasítottnak.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 10.000 (tízezer) forint + ÁFA másodfokú perköltséget.

Kötelezi a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 24.000 (huszonnégyezer) forint másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a III. rendű alperes az általa kiadott K. Extra Hetilap 2010. november 18-i számában az „Egyszerűsödik a szémetszállítási díj megfizetése” című cikkben azzal az állításával, hogy felperes szocialista önkormányzati képviselő 10,7 %-os szémetszállítási díjemelést szorgalmazott, megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő személyiségi jogait.

Kötelezte a III. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 300.000 forint nem vagyoni kártérítést, és ennek késedelmi kamatait. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és a peres feleket a peresztességük arányához igazítva kötelezte a perköltségek viselésére.

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy K. Megyei Jogú Város Közgyűlése a 2010. november 11-i ülésén többek között a köztisztaság fenntartásáról, a települési szilárd hulladék kezeléséről, és a hulladékok szelektív gyűjtéséről, valamint ártalommentes elhelyezéséről szóló 54/2001. (XII.6.) Önkormányzati rendelet módosítására irányuló előterjesztést tárgyalta, amelynek lényege szerint a társasházak és lakásszövetkezetek esetében oly módon változna a számlázási rend, hogy megszűnne az egyéni számlázás lehetősége és a lakóknak a közös költségen keresztül kellene a szemétszállítási díjat megfizetni. A módosítás indoka az előterjesztés szerint az volt, hogy az egyéni számlázási rendben fizetők hátraléka elérte a 20.000.000 forintot. Az előterjesztés a szemétszállítási díj 4,7 %-os mértékű emelését javasolta. A felperes, az önkormányzat szocialista párti képviselője, az ülésen napirendi felszólalásában kifejtette, hogy a módosítást azért nem támogatja, mert a lakóközösségek szerint a nem fizető lakók helyett a többi lakóra terhelődik ennek eredményeként a meg nem fizetett díj. Kifejtette azt a véleményét, hogy egy nagyon korrekt árképzéssel maradhat a szemétszállítás díja azon a szinten, ahol az előterjesztést megelőzően volt, ezért nem támogatja az áremelést sem. Az önkormányzat közgyűlése az önkormányzati rendelet módosításáról szóló előterjesztést többségi szavazattal elfogadta. A III. rendű alperes által kiadott K. Extra Hetilap 2010. november 18-i számában „Egyszerűsödik a szemétszállítási díj megfizetése” címmel jelent meg cikk, amely a kaposvári közgyűlés 2010. november 11-i ülésén történekről tudósított. A tudósítás szerint a szemétszállítási díjjal kapcsolatos döntés során a „valódi kérdés az volt, hogy K.-on a várható inflációhoz igazodó 4,7 % vagy pedig a szocialisták által is szorgalmazott 10,7 %-kal emelkedjen januártól a szolgáltatás díja”. Az újságcikk tartalmazta az I. rendű alperesnek a K. Megyei Jogú Város FIDESZ-es volt alpolgármesterének a nyilatkozatát is, amely szerint „Érthetetlen számunkra, hogy a szocialisták a 10 %-ot is meghaladó áremelés mellett kardoskodtak, igaz annak idején az ingyenes szemétszállítással is bajuk volt. K. a legolcsóbb városok közé tartozik s ebből nem engedünk a jövőben sem.” A hetilap ezt követően a 2010. november 25-i számában „Fornak az indulatok a szemétszállítási díj körül” címmel újra foglalkozott az üggyel. A cikkben a II. rendű alperes - a FIDESZ városi elnöke - többek között a következő kijelentést tette: „A kaposváriak 86 %-a az alacsonyabb áremelésről szóló önkormányzati javaslattal ért egyet, szemben felperes több, mint 10 %-os drágítást eredményező óhajával.” A cikk tartalmazott „forrás: FIDESZ” megjelöléssel két diagrammot is, ahol „Lamperth-féle díj” megnevezést kapott az önkormányzati javaslat alternatívájaként szereplő magasabb díjtétel.

A felperesnek a III. rendű alperessel szemben sajtó-helyreigazítás iránt előterjesztett keresetét a Megyei Bíróság a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.049/2011/7. számú ítéletével jogerőre emelt 5. számú ítéletével teljesítve kötelezte a hetilap

szerkesztőségét annak közzétételére, hogy a lap 2010. november 18-i számában az „Egyszerűsödik a személyszállítási díj megfizetése” című cikkben a valós tényeket hamis színben feltüntetve állították, hogy felperes szocialista önkormányzati képviselő 10,7 %-os személyszállítási díjemelést szorgalmazott, kötelezte egyúttal a valóságnak megfelelő nyilatkozat adására is.

Az elsőfokú bíróság nem teljesítette a II. rendű alperes ítélt dologra hivatkozó permegszüntetés iránti kérelmét, utalva arra, hogy a felperes személyiségi jogsértésre alapított keresete a III. rendű alperessel szemben nem a sajtóperben elrendelt helyreigazítással azonos jogkövetkezmények érvényesítésére irányult. Alkalmazta a Ptk. 84. § (1) bekezdésének *a)* pontját, *b)* pontját, *e)* pontját, a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdését és 355. § (4) bekezdését, és e jogszabályi rendelkezések alapján marasztalta ítéletével a III. rendű alperest, az I. és II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a III. rendű alperes nyújtott be fellebbezést. Kérte az ítélet részbeni megváltoztatását, és a vele szemben előterjesztett kereset elutasítását. Megismételte az ítélt dolog tényére alapított pergátló kifogását arra hivatkozással, hogy a sajtó-helyreigazítás is a felperes személyiségi jogsérelmét volt hivatva orvosolni. Utalt az EBH2001/407. szám alatt közzétett eseti döntésre, amely szerint fontos társadalmi érdek fűződik a közvélemény sajtó útján történő tájékoztatásához az önkormányzatok hatáskörébe, feladatkörébe tartozó eljárások tekintetében anélkül, hogy ezeknek a tárgyát illetően a sajtót a valóság bizonyításának kötelezettsége terhelné. Álláspontja szerint a lap az elhangzottakkal kapcsolatos információkat közölte, mindkét fél által elmondottakat közreadta, politikai vita közlése és a felszólaló értékítéletének, véleményének közvetítése történt a cikkben. A kifogásolt közleményt a maga egészében kell vizsgálni, a vélemény-nyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a politikai vita önmagában nem lehet jogsértés megállapításának alapja. A III. rendű alperes mindössze összefoglalta a felperes és más felszólalók felszólalását, valótlan tény nem állított, való tény hamis színben nem tüntetett fel, cikkének a felperes által kifogásolt elemei nem minősülnek tényállításnak, csak véleménynek, értékítéletnek. A sajtó kötelezettsége pedig csak a hiteles, pontos és gyors tájékoztatásra terjed ki, az előterjesztéseknek teljes terjedelmükben való közlésére nem. Álláspontja szerint a közlemény a felperes személyét nem sérti, a BH2001/469. szám alatt közzétett eseti döntés szerint pedig a jóhírnév sérelmét nem okozhatja olyan tényállítás, amelynek nincs sértő tartalma, még akkor sem, ha valótlan. Utalt arra, hogy a felperes közszereplőnek minősül, ezért egyébként is fokozottabb bírálat elfogadására köteles. Álláspontja szerint a kifogásolt közleménye a felperesnek kárt nem okozott, amennyiben azonban a kártérítési igényt a másodfokú bíróság nem utasítaná el, kérte annak mérséklését eltúlzottságára hivatkozással.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése alapjául szolgáló tényeket helyesen állapította meg, és a helyesen megállapított tényekből helyes jogi következtetések levonásával hozta meg érdemben is helytálló döntését. Ítéletének indokolásából azonban kimaradt az elsőfokú bíróság által nyilvánvalóan alkalmazott Ptk. 78. §, amely a III. rendű alperes marasztalásának jogi alapját adja. Ezért ennek felhívásával a másodfokú bíróság kiegészíti az elsőfokú bíróság által adott indokokat, és alkalmazása indokaként rögzíti, hogy a kereset tárgyává tett sajtóközlemény a felperes valódi nyilatkozatával éles ellentétben a felperest saját választói és a képviselők választására jogosult személyek előtt kedvezőtlen színben tüntette fel azáltal, hogy a választók akaratával szembenálló politikai akaratot tulajdonított neki. Tekintettel arra, hogy a felperessel, mint választott politikai közszereplővel szemben az elsődleges elvárás a választók akaratának a közjó megvalósítását eredményező érvényesítése, az ezzel ellentétes szándékok és törekvések állítása reá nézve különösen sértő, mert azt a látszatot kelti, hogy a társadalom által belévetett bizalommal visszaél, illetve a társadalom által reá ruházott feladatot nem megfelelően látja el. Ezért alkalmas a felperesbe vetett közbizalom csorbítására, ami közfeladat-vállalására tekintettel személyisége érvényesítésének egyik legfontosabb feltétele.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a jogalap körében az alábbiakra utal még a másodfokú bíróság:

Alaptalan a III. rendű alperes pergátló kifogása. Az érvényesített jog különbözősége miatt sem anyagi-jogi, sem eljárásjogi akadálya nincs annak, hogy a sajtóban elkövetett jogsértés jellegétől függően a sértett fél a sajtó-helyreigazítással egyidejűleg vagy utóbb egyéb személyhez fűződő joga megsértése miatt is jogvédelmet igényeljen. A sajtó-helyreigazításra kötelező ítéletnek - ugyanazon ténybeli alap esetén - legfeljebb az elégtételadás módjának megválasztása körében lehet jelentősége (BH1996/525.).

Kétségtelenül fontos társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy a közvélemény a sajtó útján tájékoztatást kapjon az önkormányzatok hatáskörébe, feladatkörébe tartozó eljárásokról, anélkül, hogy ezen eljárások tárgyát illetően a sajtót a valóság bizonyítására kötelezettsége terhelné. A társadalmi érdek azonban a hiteles tájékoztatáshoz fűződik, azaz az önkormányzat hatáskörbe, feladatkörbe tartozó eljárások valóságnak megfelelő közléséhez. Ebben az esetben a III. rendű alperes az önkormányzat feladatkörébe tartozó eljárás felperest érintő eleméről nem a valóságnak megfelelően tájékoztatta a közvéleményt. Nincs jelentősége annak, hogy a valótlan tény a III. rendű alperes állította-e vagy sem, mert nem vitásan híresztelte, márpedig a jóhírnév sérelmét a valótlan tény híresztelése is megvalósítja függetlenül attól, hogy a híresztelt tény valótlanságáról a híresztelő tudomással bírt-e vagy sem. A személyhez fűződő jogában megsértett személy pedig választása szerint indíthat pert a kiadó, a lapalapító, a szerkesztő, az újságíró, a nyilatkozattevő vagy az olvasói levelet író személy, illetőleg valamennyiük ellen (BH1995/151.).

Annak sincs jelentősége, hogy a felperes közszereplőnek minősül, és ekként fokozottabb bírálat elfogadására köteles. A kereset tárgyává tett közlemény ugyanis nem véleményt fogalmaz meg, hanem nyíltan, illetve burkoltan valótlan tényállítást, a valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítás esetén pedig a közszereplő is ugyanolyan feltételekkel jogosult személyiségi jogvédelemre, mint bármely más személy (BDT2005/1978.).

Alaposnak találta viszont a másodfokú bíróság a fellebbezést az összegszerűségre vonatkozó részében. A felperes az eljárás folyamán kárának mértékét tételesen nem igazolta, a hátrány bekövetkeztét az elsőfokú bíróság köztudomású tényként fogadta el, és az általa meghatározott kártérítési összegét a felperes személyét ért nem vagyoni hátrányok kompenzálásához szükségesnek, egyben elégséges mértékűnek találta. A másodfokú bíróság megítélése szerint a jogsértés súlyához mérten lényegesen kevesebb kártérítési kompenzáció is elegendő, ezért a III. rendű alperes marasztalásának tőkeösszegét a rendelkező részben írt mértékben leszállította, e tekintetben az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva. A részbeni megváltoztatásra tekintettel módosította a másodfokú bíróság az elsőfokú perköltségek viselésére vonatkozó rendelkezést is, mérsékelve a III. rendű alperes által a felperes javára fizetendő jogi képviselési munkadíj összegét is, amelyet a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján határozott meg.

A meg nem határozható pertárgyérték ítélőtábla előtti eljárásban számítandó összegéhez képest a fellebbezés kisebb részben minősül sikeresnek, ezért a III. rendű alperest kötelezte a másodfokú bíróság a felperes javára perköltség megfizetésére a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján, ennek összegét a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése alapján határozta meg a rendelet 4/A. §-a alapján ÁFÁ-val növelten. Az állam által előlegezett másodfokú eljárási illeték viselésére ugyancsak 2/3-os pervesztettségének arányában kötelezte a III. rendű alperest a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

P é c s, 2012. június 6.

. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke Dr. Döme Attila s.k. előadó bíró Dr. Kutasi Tünde s.k bíró

A kiadmány hitelül: